

МАДОНА

Където и да ида,
където и да спра,
навсякъде те виждам
и нежна — и добра.

По тъмен друм ли мина,
край ниви, или път
в душата ми живее
все твоят образ скъп.

Коя си ти? Не питам,
не искам и — не знам,
в сърцето си въздигнах
за тебе слънчев храм.

И ето, всяка вечер,
сиротен и самин,
за тебе аз се моля.
Обичам те. Амин.